

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Rusalii

Îmi desfac brațele, Îmi deschid glasul Meu de Păstor, te îmbrățișez în cuvânt dis-de-dimineată, țara Mea dulce Mie cu tot ce este al tău de la Domnul, cu vatra ta, cu neamul tău, cu frumusețea facerii tale cea de la Dumnezeu, cu binecuvântarea pusă peste tine când a ieșit din ape pământul, o, și te doresc de atunci și până azi și până mâine și tot gătesc slava ta cea tainică, până ce se va descoperi peste tot pământul dragostea Mea pentru tine și pentru revărsarea bucuriei Mele cu tine peste toate neamurile și limbile, când Eu, Domnul Dumnezeu tău, voi îmbrățișa în slava Mea cu tine tot ce este pe pământ.

Iată, te dezmierd, Îmi ești dragă mult, Mă mângâi că ești țara Mea cu comoară în ea, că ești purtătoare de Dumnezeu, că sunt peste tine cuvânt de facere nouă, pământ nou pentru cer nou precum este scris, o, și iată ce fac, te cuprind în cuvântul Meu de iubire pentru tine în fiecare zi de duminică, încă din ziua întâi a săptămânii, și petrec cu sfinții la masa de cuvânt pe vatra ta și te iubesc cei din cer ca pe cea frumoasă a lui Dumnezeu, o, țara Mea, o, Alfa și Omega lucrării Mele de facere, începutul și sfârșitul slavei lui Dumnezeu pentru facere nouă, pentru înnoirea a toate, pentru descoperirea veacului ce va să fie, o, și am pe plaiul tău ca și la început, am cuvântul Meu și izvorul său peste pământ, țara Mea.

Te binecuvintez cu mare iubire în zi de odihnă și vin la tine ca să fii cu Mine, și să nu lipsească în tine ziua Domnului, odihna Mea și a ta între Mine și tine, căci tu nu te-ai deprins să nu uiți să te aduni de sărbătoarea sfântă a duminicii și să cânti și să slăvești pe Domnul și să grăiești cu El în taina Duhului Sfânt pe calea rugăciunii care te ține în Dumnezeu, și pe Dumnezeu în tine, o, mireasa Mea, mireasă cu Mire, căci cine nu are Mire nu este mireasă, și iată taina cuvântului Meu de pe meleagul tău, glasul Mirelui Care-Și cheamă mireasa și Și-o gătește de nuntă și o așteaptă să-și cheme Mirele și să-I spună: „*Vino, Doamne!*”, iar Eu să vin și să-ți fiu Mire, să fiu al tău, iar tu a Mea, așa cum Tatăl te-a sortit la început și la sfârșit să-Mi fac pe vatra ta lucrarea și venirea cuvântului Meu peste pământ, și să stau cu cei din cer la masa cuvântului Meu pe meleagul tău, țara Mea.

O, Mi-e dor și drag să-ți spun: Pace ție! Voiesc și tu să fii pacea Mea, mângâierea Mea, o, țara Mea, căci Eu sunt mângâierea ta, și tot așa și tu să fii pentru Mine și pentru toate neamurile pământului, pe care Eu și tu le vom dăruia cu nădejde și mângâiere și cu facere nouă din izvorul sfințeniei, prin cuvântul Meu așezat în cartea sa pe masa ta, în casa ta, țara Mea.

O, neam român, ai pe plaiul tău venirea lui Hristos, venirea Mea după două mii de ani de la învierea Mea cea plină de biruință peste pământ. Se scrie pe pământul tău acum, se scrie șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos cuvântând cuvântul venirii Lui de la sfârșit de timp. Se așează în curând această zi de aniversare a Mea, a lucrării cuvântului Meu peste pământul român, și care se împarte acum de la margini la margini vestind pe Domnul și țara Lui de venire.

O, popor român, tu ești străin de taina Mea din mijlocul tău și te vei pomeni cu ea deodată, pe neașteptate, fiu român, o, și nu e bine să fie așa și să-ți grăiască străinii de slava Domnului din mijlocul tău. Lucrarea omului antichrist a împiedicat tot timpul vestirea cuvântului Meu prin trâmbița Mea de la Maluri, o, și am stat ascuns cu credincioșii Mei cu care Mi-am purtat cuvântul între cer și pământ ca să fie așezat în cartea sa cea mărturisitoare acum peste pământ că Dumnezeu cuvintează de șaptezeci de ani cuvântul Său neamului român.

Te chem, te rog, te strig și te aștept să ieși de pe această masă glasul Meu de Păstor și să știi taina lui Dumnezeu de pe vatra ta, popor român, căci știu și vor ști popoarele și limbile de pe pământ, știu și tot mai mult vor ști, o, și nu este frumos pentru tine să nu știi ce să răspunzi când vor veni magi din depărtări să ia cu cobilița apă din izvorul cuvântului Meu și să sărute acest pământ binecuvântat așa cum l-a sărutat papa de la Roma cu ani în urmă când a venit oaspete al românilor și s-a aplecat să-i sărute glia, fiindcă el știa ce este România și ce taină poartă ea de la Dumnezeu acum, la sfârșit de timp, și și-a trimis sol aici, în cetatea cuvântului Meu, să i se dăruiască de aici povestea vremii Mele și a venirii Mele cuvânt peste pământ și să se mângâie de la cuvântul Meu care vine din cer lucrând și vestindu-se pe sine.

Voiesc, popor român, să te binecuvintez cu darul credinței sfinte, o, că nu-ți este de ajuns să-ți fie scris doar pe hârtie numele de creștin-ortodox în neamul român, și trebuie să vezi și să crezi ce lucrează Dumnezeu pe pământul tău de atâția ani, mai întâi tainic mulți, mulți ani, și apoi cu vestire multă peste pământ și peste popoare, și iată, trebuie trezire și darul credinței și bucuria că ai pe Hristos Păstor pe plaiul tău, și că ești meleag și popor al lui Dumnezeu, chiar dacă știi sau nu aceasta tu.

Iată, brăzdează durerile brazdă adâncă și fără de milă pământul și trupul poporului român și strică așezările oamenilor și toată agoniseala lor. S-a strâns prea multă tristețe la cer din partea ta, popor român. O, n-ai vegheat! Te-a înșelat omul antichrist, vrăjmaș pe tine și pus pe pândă asupra ta, o, și ai căzut în greșală lăsându-te dădăcit și cumpărat de cei netrebniți și străini de cer, și care au dat să pună mâna pe tine sub nume de salvatori, iar fiii neamului român au dat girul acestor dușmani, care încă și acum scurmă, încă ispitesc, încă înșeală neamul român grăind cu glas mios, o, și mulți au fost slabi și s-au lăsat cuprinși de încântarea vrăjmașă și și-au dat girul să urce la cârmă cei netrebniți, o, și așa a făcut greșală mare poporul român, iar acum te doare, fiu român, odată cu pedeapsa pentru greșală, că sunt mâniat pe vrăjmașul Meu și al tău, iar tristețea lui Dumnezeu se arată și vine cu suferință peste neamul român care nu veghează cu cei veghetori și se duce cu vrăjmașii fără să cunoască sau să înțeleagă, o, și vine apoi durerea, vine plata pentru greșală, căci vai celor ce dau să strice lucrarea lui Dumnezeu peste pământ, vai celor ce dau să se atingă cu șiretenie peste mersul și ființa neamului român, căci acest neam este sub veghea cerească, este sub grija și ocrotirea mamei Mele Fecioara și stă ea cu rugăciune la hotare și nu lasă vrăjmașii să poată peste acest neam!

O, mama Mea dulce, ai grijă de pământul român și de neamul de pe el! Aceasta este lucrarea ta pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, mamă, și Mă aplec ca un Fiu înaintea mamei Lui și-ți mulțumesc pentru iubirea ta peste acest pământ și neam, mamă.

O, țara Mea, am grăit ție în zi de duminică. Au prins de veste toți vrăjmașii tăi de veghea Mea de peste tine. Ai grijă, stai sub veghea cuvântului Meu, stai în această cuprindere sfântă, care te binecuvintează de sus. Întăresc statul la cârmă a celor ce veghează peste tine acum, și le dau îngeri și puteri cerești de pază și ajutor pentru ei și pentru țară, iar cel ce a dat să frâneze mersul cel curat pe mai departe al neamului român va fi lovit de însăși faptele sale rele, căci așa este scris.

Pacea Mea ți-o dau, țara Mea! Rămâi întru iubirea Mea, întru pacea Mea! Rămâi la veghe cu Domnul Dumnezeuul tău Iisus Hristos, Care te păstorește cu mare iubire. Te am sub dragostea Mea. Rămâi sub acest scut sfântitor peste viața ta de fiecare zi. Cuprinde-Mă cu dorul tău, că voiesc să-Mi dorești cuvântul și glasul și să te îmbraci în mângâierea Mea cea din cuvânt. Rămân cu tine în brațe, rămân Păstorul tău Cel duios și bun. Amin, amin, amin.

21-07/03-08-2025